



# 90

2.hét

Péntek 893-903

## A MEGSZENTELÉS FELADATA

**893** A püspök "a legfőbb papság kegyelmének sáfára" [\[430\]](#) is, különösen az Eucharisziában, melyet ő maga ajánl föl, vagy munkatársai, a papok által gondoskodik följajánlásáról. Az Eucharisztia ugyanis a részegyház életének központja. A püspök és a papok megszentelik az Egyházat imádságukkal és munkájukkal, az ige és a szentségek szolgálatával. Megszentelik példájukkal, "nem uralkodván a kléruson, hanem mint a nyájnak példaképei" (1Pt 5,3). Így történik meg, hogy "eljutnak a rájuk bízott nyájjal együtt az örök életre". [\[431\]](#)

## A KORMÁNYZÁS FELADATA

**894** "A püspökök a rájuk bízott részegyházakat mint Krisztus helyettesei és követői kormányozzák tanácsokkal, buzdítással és példával, de tekintéllyel és szent hatalommal is", [\[432\]](#) melyet azonban építésre kell használniuk a szolgálat szellemében, ami Mesterük szelleme. [\[433\]](#)

**895** "Ez a hatalom, melyet személyesen gyakorolnak Krisztus nevében, saját, rendes és közvetlen hatalmuk, jóllehet gyakorlását végső fokon az Egyház legfőbb tekintélye irányítja." [\[434\]](#) A püspököket mégsem lehet a Pápa helyetteseinek tekinteni, akinek az egész Egyház fölötti rendes és közvetlen hatalma nem semmisíti meg, ellenkezőleg, megerősíti és védi a püspökökét. Ezt a hatalmat azonban az egész Egyházzal közösségben kell gyakorolniuk, a Pápa vezetése alatt.

**896** A pásztori hivatal gyakorlása közben a püspöknek a jó Pásztort kell mintaképnek és "formájának" tekintenie. Gyöngeségeinek tudatában a püspök "megértő és könyörületes tud lenni a tudatlanok és tévelygők iránt. Alárendeltjeit, akiket mint saját fiait támogat (...), ne vonakodjon meghallgatni (...). A híveknek pedig úgy kell ragaszkodniuk a püspökhöz, ahogy az Egyház ragaszkodik Jézus Krisztushoz, és Jézus Krisztus az Atyához": [\[435\]](#)

"A püspököt valamennyien úgy kövessétek, mint Jézus Krisztus az Atyát, a presbitériumot pedig, mint az apostolokat; a diákonusokat úgy tiszteljétek, mint az Isten törvényét. Az Egyházat érintő kérdésben senki ne cselekedjék a püspök nélkül." [\[436\]](#)

## II. A világi Krisztus-hívők

**897** "Világi hívőkön itt az egyházi rend és az Egyházban jóváhagyott szerzetesség tagjain kívül az összes Krisztus-hívőt értjük; tudniillik azokat, akik a keresztséggel Krisztus testébe épültek, Isten népét alkotják, és Krisztus papi, prófétai és királyi hivatalának részeseiként az egész keresztény nép küldetését teljesítik az Egyházban és a világban." [\[437\]](#)

### A VILÁGI HÍVŐK HIVATÁSA

**898** "Sajátos hivatásuk alapján a világi hívők dolga az, hogy az ideigvaló dolgok intézése és Isten szerint való rendezése által keressék Isten Országát. (...) Különleges módon rájuk tartozik tehát, hogy mindazokat a földi dolgokat, melyekkel szoros kapcsolatban vannak, úgy világítsák meg és rendezzék, hogy Krisztus szerint történjenek és növekedjenek, s a Teremtő és a Megváltó dicséretére szolgáljanak." [\[438\]](#)

**899** A világi keresztények kezdeményezésére különösen akkor van szükség, amikor föl kell fedezni, meg kell találni az eszközöket és módokat, melyekkel a társadalmi, politikai, gazdasági adottságokat a keresztény tanítás és élet követelményei szerint lehet alakítani. Ez az elkötelezettség magától értetődően hozzá tartozik az Egyház életéhez:

"A Krisztus-hívők, pontosabban a világi hívők az Egyház életében az első csatasorban vannak; az Egyház általuk az emberi társadalom éltető elve. Ezért nekik, mégpedig elsősorban nekik egyre inkább tudatában kell lenniük, hogy nem csupán az Egyházhoz tartoznak, hanem ők az Egyház, azaz a Krisztus-hívők közössége a földön a közös fő, nevezetesen a római Pápa és a vele közösségben lévő püspökök vezetése alatt. Ők az Egyház (...)" [\[439\]](#)

**900** A világiaknak, mert -- mint minden hívő -- a keresztség és bérmálás erejében megbízást kaptak Istentől az apostolkodásra, joguk és kötelességük, hogy mind egyénileg, mind társult formákban fáradozzanak azért, hogy a Földön minden ember megismerje és befogadja az üdvösség isteni üzenetét. Ez a kötelezettség fokozottan sürget, amikor az emberek csak általuk hallhatják az Evangéliumot és ismerhetik meg Krisztust. Tevékenységük az egyházi közösségekben annyira szükséges, hogy nélküle a lelkipásztorok apostolkodása többnyire nem lehet teljesen hatékony. [\[440\]](#)

## **A VILÁGIÁK RÉSZESEDÉSE KRISZTUS PAPI HIVATALÁBAN**

**901** "A világiak mint Krisztusnak adott és a Szentlélektől fölkent keresztények, csodálatosan arra hivatottak és arra nyertek képességet, hogy a Lélek gyümölcsei egyre bőségesebben teremjenek bennük. Mert minden cselekedetük, imádságuk, apostoli kezdeményezésük, hitvestársi és családi életük, mindennapi munkájuk, testi-lelki pihenésük, ha a Lélekben történnek, sőt az élet terhei is, ha türelmesen hordozzák azokat, Jézus Krisztus által Istennek kedves lelki áldozattá válnak (vö. 1Pt 2,5), melyet az Eucharisztia ünneplésében az Úr testének följánlásával együtt nagy áhítattal ajánlanak föl az Atyának. Így a világi hívek mint mindenütt szentül cselekvő imádók magát a világot szentelik Istennek." [\[441\]](#)

**902** Sajátos módon vesznek részt a szülők a megszentelés feladatában azzal, "hogy keresztény szellemben élik a házasságot, és gyermekeik keresztény neveléséről gondoskodnak". [\[442\]](#)

**903** A világiakat, ha rendelkeznek a szükséges tulajdonságokkal, állandó jelleggel lektori és akolitusi szolgálatra lehet bocsátani. [\[443\]](#) "Ahol az Egyház számára szükséges, a szolgálatra rendelt személyek hiányában a világiak is gyakorolhatják ezek bizonyos feladatait, még akkor is, ha nem lektorok vagy akolitusok: gyakorolhatják az ige szolgálatát, vezethetik a liturgikus imádságot, kiszolgáltathatják a keresztséget és áldoztathatnak, a jog előírásainak megfelelően." [\[444\]](#)